

Μετα

Βιβλία
εκπαιδευτικού
& επαγγελματικού
προσανατολισμού

Διαλέγω πανεπιστήμιο

ΑΕΙ - ΤΕΙ - ΣΧΟΛΕΣ ΘΕΑΤΡΟΥ / ΧΟΡΟΥ - ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΕΣ ΣΧΟΛΕΣ
ΣΧΟΛΕΣ ΕΜΠ. ΝΑΥΤΙΚΟΥ - ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΑΚΑΔΗΜΙΕΣ - ΚΟΛΛΕΓΙΑ

ΜΕΤΑ

ISBN: 960-821558-7

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΚΔΟΣΗΣ:

Αγγελική Καρκανιά

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ

ΚΕΙΜΕΝΑ - ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ:

Βασιλική Βαγελάκου

Αγγελική Καρκανιά

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ:

Παναγιώτης Λύρης

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ:

Αγγελική Καρκανιά

Έντυπα και Ιστότοποι ΑΕΙ-ΤΕΙ

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟ DTP:

Έλενα Ματθαίου

emattheu@gmail.com

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:

Εκδοτική ΑΛΦΑ Ε.Π.Ε.

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή ή η μετάδοση, με οποιοδήποτε οπτικοακουστικό μέσο, όλου ή μέρους της έκδοσης χωρίς την έγγραφη άδεια του εκδότη.

Περιεχόμενα

Πρόλογος εκδότη 3

Διαλέγω σωστά; 4

Διαλέγω επάγγελμα

Επιλέγω κατεύθυνση - πεδίο - επάγγελμα 10

Τριτοβάθμια εκπαίδευση

Η τριτοβάθμια εκπαίδευση στην Ελλάδα 16

Τριτοβάθμια εκπαίδευση δεν είναι μόνο τα ΑΕΙ 17

Τα κριτήρια αξιολόγησης ενός πανεπιστημίου 17

Τα αριθμητικά της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης 18

Η Αθήνα δεν είναι τελικά μια φοιτητούπολη! 19

Οι αιώνιοι φοιτητές 21

Πού μένουν οι φοιτητές 23

Φοιτητικές εστίες του Ε.Ι.Ν. 23

Ποιοι γίνονται δεκτοί 25

Συνεντεύξεις 26

ΑΕΙ - ΤΕΙ

Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο

Θεσσαλονίκης 50

Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών 52

Γεωπονικό Πανεπιστήμιο Αθηνών 53

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης 54

Εθνικό Μετσόβειο Πολυτεχνείο 55

Εθνικό και Καποδιστριακό

Πανεπιστήμιο Αθηνών 56

Ιόνιο Πανεπιστήμιο 58

Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας 59

Πανεπιστήμιο Αιγαίου 60

Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων 62

Πανεπιστήμιο Δυτικής Ελλάδος 63

Πανεπιστήμιο Κρήτης 64

Πανεπιστήμιο Μακεδονίας 66

Πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας 67

Πανεπιστήμιο Πατρών 68

Πανεπιστήμιο Πειραιώς 70

Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου 71

Πανεπιστήμιο Στερεάς Ελλάδας 72

Πάντειο Πανεπιστήμιο 73

Πολυτεχνείο Κρήτης 74

Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών 75

Χαροκόπειο Πανεπιστήμιο 76

Α.Σ.ΠΑΙ.Τ.Ε. 77

ΤΕΙ Αθήνας 78

ΤΕΙ Δυτικής Μακεδονίας 80

ΤΕΙ Ηπείρου 81

ΤΕΙ Θεσσαλονίκης (Αλεξάνδρειο) 82

ΤΕΙ Ιονίων Νήσων 84

ΤΕΙ Καβάλας 85

ΤΕΙ Κρήτης 86

ΤΕΙ Καλαμάτας 88

ΤΕΙ Λαμίας 89

ΤΕΙ Λάρισας 90

ΤΕΙ Μεσολογγίου 91

ΤΕΙ Πάτρας 92

ΤΕΙ Πειραιά 93

ΤΕΙ Σερρών 94

ΤΕΙ Χαλκίδας 95

Ανοιχτό Πανεπιστήμιο 96

Ένστολα επαγγέλματα

Επάγγελμα «Υπερασπίζομαι την Πατρίδα» 100

Καριέρα στις ένοπλες δυνάμεις και τα σώματα ασφαλείας 101

Η σχολή Ικάρων 105

Η σχολή Δαιδάλων 105

Ακαδημίες εμπορικού ναυτικού 109

Ανώτερες εκκλησιαστικές ακαδημίες 114

Θέατρο και Χορός

Σχολές θεάτρου και χορού 116

Σχολές θεάτρου 117

Σχολές χορού 123

Κολλέγια 127

Φοιτητούπολεις

Ένας μικρός τουριστικός οδηγός 138

Τα επαγγέλματα των αποφοίτων

1ο επιστημονικό πεδίο 182

2ο επιστημονικό πεδίο 195

3ο επιστημονικό πεδίο 206

4ο επιστημονικό πεδίο 211

5ο επιστημονικό πεδίο 231

Τμήματα εκτός επιστημονικών πεδίων 240

Πρόλογος εκδότη

Διαλέξτε πανεπιστήμιο Μην αφήνετε να διαλέξουν άλλοι για σας

Το βιβλίο-οδηγός που κρατάτε στα χέρια σας είναι το 7ο που εκδίδουμε, από το 1997, σχετικά με την προετοιμασία για την είσοδο στο πανεπιστήμιο.

Σε όλες τις σελίδες του προσπαθούμε να θέσουμε το θέμα της εισόδου στο πανεπιστήμιο σε μία καινούρια –αν και στην πραγματικότητα, σε μία πολύ παλιά– βάση.

Η ηλεκτρονική έκδοση του βιβλίου οδηγού είναι εκ νέου ενημερωμένη με τις πληροφορίες που αφορούν στο μηχανογραφικό του 2010.

Κατ' αρχάς να θυμηθούμε το γιατί θέλουμε όλοι τόσο πολύ να εισαχθούμε σε ένα πανεπιστήμιο:

- Επειδή θα αποκτήσουμε ένα καλό επάγγελμα μετά την αποφοίτησή μας από αυτό (καλό= επάγγελμα που εξασφαλίζει υψηλά εισοδήματα, κύρος και ό,τι άλλο).
- Επειδή μας αρέσει να ασχολούμαστε με ένα συγκεκριμένο επάγγελμα ανεξαρτήτως προς το αν είναι πρόσφορο (θέλω να διδάσκω θα γίνω δάσκαλος, θέλω να έχω σπαθί/πηλίκιο θα γίνω αξιωματικός, θέλω να ταξιδεύω στη θάλασσα θα γίνω καπετάνιος κ.λπ.).
- Θέλουμε να συνεχίσουμε το επάγγελμα των γονέων μας ή να επεκτείνουμε κάποια δική τους δραστηριότητα (παιδιά δικηγόρων, γιατρών, επιχειρηματιών κ.λπ.)

Και στις τρεις παραπάνω περιπτώσεις, όμως, υπάρχει από την αρχή η επιλογή επαγγέλματος και όχι η απλή είσοδος στο Πανεπιστήμιο.

Επομένως θα πρέπει να τονίσουμε ότι η επιθυμία μας να εισαχθούμε σε κάποιο πανεπιστήμιο δεν είναι –δεν μπορεί και δεν πρέπει να είναι– γενική αλλά προέρχεται από την επιθυμία μας να ασχοληθούμε με κάποιο συγκεκριμένο επάγγελμα μετά την αποφοίτησή μας. Αυτό το συμπέρασμα ταυτίζεται πλήρως με τον τίτλο του βιβλίου και επίσης με τον τίτλο και τον υπότιτλο αυτού του προλόγου.

- Θέλω να γίνω γεωπόνος γιατί θέλω να ασχοληθώ με την καλλιέργεια κτημάτων που έχει ο πατέρας μου.
- Θα επιδιώξω την εισαγωγή μου σε ΑΕΙ ή ΤΕΙ που να μου παρέχει αυτές τις γνώσεις και αυτό το πτυχίο.
- Θα προετοιμαστώ καταλλήλως.
- Θα διαλέξω σε ποιο από τα σχετικά ΑΕΙ και ΤΕΙ θα ήθελα να φοιτήσω.
- Θα μετέχω στις εξετάσεις.
- Θα συμπληρώσω το μηχανογραφικό και θα ζητήσω να εισαχθώ στο συγκεκριμένο ή στα συγκεκριμένα ΑΕΙ ή ΤΕΙ.

• Δε θα δηλώσω το να γίνω ιχθυολόγος μόνο και μόνο επειδή βρίσκεται και αυτή η ειδικότητα στο ίδιο επιστημονικό πεδίο ή επειδή θα μπορούσα να εισαχθώ με λιγότερα μόρια.

Αν οι υποψήφιοι σκέπτονταν με τον παραπάνω τρόπο τότε οι ίδιοι, οι οικογένειές τους και η ελληνική κοινωνία θα είχε πολλαπλά οφέλη γιατί:

- δεν θα υπήρχαν αιτήσεις εισόδου σε σχολές που ουσιαστικά δεν οδηγούν σε κανένα επάγγελμα ή που οδηγούν σε επαγγέλματα με ελάχιστες δυνατότητες απασχόλησης,
- τα πανεπιστήμια θα βελτιωνόταν γιατί οι υποψήφιοι θα διάλεγαν (κατ' αρχάς τουλάχιστον) εκείνα που είναι καλύτερα (με καλύτερες εγκαταστάσεις, καλύτερους και συνεπέστερους καθηγητές κ.λπ.),
- οι γονείς που επενδύουν πολλά χρήματα στην προσπάθεια εισόδου των τέκνων τους σε κάποιο Πανεπιστήμιο θα αναμένουν πραγματική ανταπόδοση μετά την αποφοίτησή τους.

Αγαπητοί αναγνώστες

–γονείς ή μαθητές– ίσως θα ρωτήσετε τι πρέπει να κάνετε αν δεν υπάρχει πιθανότητα εισόδου στο πανεπιστήμιο που θέλετε.

Η πρώτη απάντηση είναι **προσπαθήστε καλύτερα, προσπαθήστε πάλι.**

Η δεύτερη απάντηση είναι **σκεφτείτε πάλι διαλέξτε εναλλακτικούς δρόμους.**

Οπωσδήποτε όμως μη δέχεστε να διαλέξετε επάγγελμα απλά και μόνο συμπληρώνοντας κουτάκια στο Μηχανογραφικό Δελτίο.

Στις σελίδες που ακολουθούν πιστεύω ότι δίνουμε αρκετές πληροφορίες που θα σας βοηθήσουν στις επιλογές σας.

Σας ευχόμαστε καλή επιτυχία.

Διαλέγω σωστά; Σχολή, πανεπιστήμιο, επάγγελμα

Κάθε χρόνο πολλές δεκάδες χιλιάδων νέοι διαλέγουν την πανεπιστημιακή σχολή στην οποία θα σπουδάσουν. Το τελικό στάδιο αυτής της διαδικασίας είναι η συμπλήρωση του μηχανογραφικού δελτίου, η οποία γίνεται μετά την έκδοση των αποτελεσμάτων των εισαγωγικών εξετάσεων.

Σε αυτό το άρθρο χρησιμοποιούμε τον όρο “πανεπιστήμιο” για κάθε σχολή τριτοβάθμιας εκπαίδευσης: ΑΕΙ, ΤΕΙ, Ανώτερη Σχολή Εμπορικού Ναυτικού, Ανώτερη Σχολή Θεάτρου, Κολλέγια κ.λπ.

Η συμπλήρωση του μηχανογραφικού δελτίου μοιράζει σε πολλούς ως η **τελευταία υποχρέωση** κοντά στο τέλος μιας μακράς προετοιμασίας, που έχει ξεκινήσει πριν από ένα, δύο ή και τρία χρόνια.

Η επιλογή της δέσμης έχει γίνει πριν από πολύ καιρό. Τώρα συμπληρώνονται τα πανεπιστήμια και οι σχολές και τα τμήματά τους κατά σειρά προτίμησης. Αυτή όμως η επιλογή της περισσότερες φορές **είναι αποτέλεσμα των εκτιμήσεων (σωστών ή και λανθασμένων) σχετικά με την αναμενόμενη σειρά δυσκολίας στην εισαγωγή**, δηλαδή σχετικά με το επίπεδο της κατώτερης βαθμολογίας εισόδου σε κάθε μία από τις σχολές, που υπάρχουν στον πίνακα.

Και όμως, **αυτή η επιλογή είναι πολύ σημαντική** γιατί έχει πολύ σοβαρά αποτελέσματα για όσους πετύχουν στις εξετάσεις και δεν θα έπρεπε να είναι μια υπόθεση ρουτίνας ούτε να αντιμετωπίζεται σαν ένα σταυρόλεξο. Με την συμπλήρωση του μηχανογραφικού ο υποψήφιος προσδιορίζει:

- την πόλη στην οποία θα ζήσει σαν φοιτητής επί 4-7 χρόνια
- το κόστος σπουδών του

- το πανεπιστήμιο
- τους χώρους στους οποίους θα κυκλοφορεί στην παραπάνω περίοδο
- την επιστήμη, στην οποία θα ασκηθεί, τα μαθήματα που θα διδαχθεί, τα βιβλία που θα διαβάσει
- πιθανότατα το επάγγελμα που θα ασκήσει σε όλη του τη ζωή.

Τις πιο πολλές φορές, όμως, η επιλογή πάνω στο μηχανογραφικό δελτίο δεν είναι παρά αποτέλεσμα της σχολικής, προσωπικής και οικογενειακής επιθυμίας **να εξασφαλιστεί “η επιτυχία στο πανεπιστήμιο”**, “η είσοδος σε οποιαδήποτε σχολή”, “η φοίτηση σε οποιαδήποτε πόλη”, “η περαιτέρω επιδίωξη αποκτήσεως του πτυχίου έστω και χωρίς ουσιαστικό αντίκρισμα σε γνώσεις”.

Είναι σε όλους γνωστό ότι **αυτός ο τρόπος προσέγγισης δεν είναι ο σωστός** αλλά ακολουθείται από χιλιάδες υποψήφιους για τόσα πολλά χρόνια ώστε δεν αμφισβητείται ουσιαστικά παρά από ελάχιστους.

Σε αυτό το σύντομο άρθρο θα προσπαθήσω να αναλύσω τις **βασικές παραμέτρους επιλογής**, την σωστή μέθοδο την οποία θα ακολουθούσε ένας υποψήφιος αν

ζούσε σε ένα διαφορετικό περιβάλλον, στο οποίο θεωρητικά θα είχε πραγματική δυνατότητα επιλογής. Ένα περιβάλλον δηλαδή, στο οποίο θα επέλεγε την σχολή εισαγωγής του ελεύθερα, χωρίς πανελλαδικές εξετάσεις.

Σε ένα τέτοιο περιβάλλον ο τρόπος επιλογής θα ήταν πολύ διαφορετικός από τον σημερινό και θα προσπαθήσω να τον ανιχνεύσω.

ΕΠΙΛΟΓΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ

Το πρώτο στοιχείο επιλογής θα ήταν –θα έπρεπε να είναι– το επάγγελμα ή τα επαγγέλματα, που αντιστοιχούν στις σπουδές που θα κάνει στην σχολή που θα παρακολουθήσει.

Βέβαια σε κάθε σχολή αντιστοιχούν πολλά πιθανά επαγγέλματα και χρειάζεται αρκετά μεγάλη διερεύνηση για να τα εξετάσουμε. Σαν απλό παράδειγμα αναφέρουμε τις σπουδές στο μαθηματικό τμήμα ενός πανεπιστημίου.

Οι φοιτητές δεν προετοιμάζονται κυρίως για να γίνουν καθηγητές σε γυμνάσια ή λύκεια ή φροντιστήρια (ίσως να μην προετοιμάζονται και καθόλου για τέτοιο επάγγελμα).

Προετοιμάζονται όμως για οποιοδήποτε επάγγελμα χρησιμοποιεί ή έχει σαν βάση ή χρειάζεται γενικά έστω απλά μαθηματικά. Ακόμη είναι δυνατό τα πιθανά επαγγέλματα να έχουν σχέση με ένα από τα μαθήματα της σχολής.

Εντελώς ενδεικτικά αναφέρουμε τα επαγγέλματα που έχουν σχέση με στατιστική, με επιχειρηματική πρόβλεψη, με προγραμματισμό υπολογιστών, με αναλύσεις δημοσκοπήσεων ή άλλων κοινωνικών ερευνών, με παρακολούθηση αποθεμάτων υλικών κ.λπ.

Όταν μιλάμε για επάγγελμα, δεν μιλάμε μόνο για ένα τίτλο σε μια προσωπική κάρτα αλλά και για πολλά άλλα πράγματα, όπως:

- Τι ακριβώς θα κάνει κανείς 8 ώρες την ημέρα, 250 μέρες το χρόνο, 35 χρόνια;
- Τι αμοιβή θα παίρνει;
- Πού θα εργάζεται;

- Θα βρει εργασία εύκολα στο μέρος όπου θέλει να ζήσει;

Αυτή η έρευνα όμως δεν μπορεί να γίνεται από κάθε υποψήφιο μόνο του αλλά χρειάζεται να χρησιμοποιηθούν γνώσεις και εμπειρίες της οικογένειας, του περιβάλλοντος, των καθηγητών στο σχολείο, των καθηγητών και συμβούλων Επαγγελματικού και Εκπαιδευτικού Προσανατολισμού σαν αυτές της σειράς ΜΕΤΑ της Εκδοτικής ΑΛΦΑ.

Η δυσκολία για να μελετήσει κανείς όλα τα παραπάνω είναι φανερή αλλά αυτό δεν σημαίνει, ότι δεν πρέπει να προσπαθήσει να ακολουθήσει τον σωστό τρόπο.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ

Εξίσου σοβαρός παράγοντας επιλογής θα έπρεπε να είναι το περιεχόμενο σπουδών, ο τρόπος εκπαίδευσης, το επίπεδο δυσκολίας της φοίτησης, κ.λπ.

Για να αποφασίσει όμως με βάση ένα τέτοιο κριτήριο θα έπρεπε να έχει πληροφορίες για:

- το πρόγραμμα σπουδών του κάθε τμήματος

Η επιλογή δεν θα έπρεπε να είναι μια υπόθεση ρουτίνας ούτε να αντιμετωπίζεται σαν ένα σταυρόλεξο.

- το είδος των εργαστηρίων, στα οποία θα πρέπει να ασκηθεί
- τα βιβλία, τα οποία θα διδαχθεί
- την μέθοδο των εξετάσεων
- την δυσκολία των εξετάσεων
- το κατά πόσο η φοίτηση είναι υποχρεωτική.

Αν γνώριζε αυτά τα στοιχεία θα μπορούσε να κρίνει αν τον ενδιαφέρουν τα μαθήματα, αν του αρέσουν οι εργαστηριακές ασκήσεις, αν θα τα καταφέρει να περάσει.

Σαν ακραίο παράδειγμα αναφέρω μερικούς φοιτητές της ιατρικής, που εγκαταλείπουν τις σπουδές τους, όταν αντικρίσουν για πρώτη φορά πτώμα σε ένα εργαστήριο.

Θα αναρωτηθείτε κατά το πόσον αυτές οι πληροφορίες είναι διαθέσιμες και πού θα τις βρείτε.

Η απάντηση είναι ότι οι πληροφορίες αυτές υπάρχουν, ανεξάρτητα από τη δυσκολία να τις έχει κανείς μπροστά του, όταν τις θέλει. Κάθε τμήμα στο κάθε πανεπιστήμιο δημοσιεύει αναλυτικές πληροφορίες σχετικές με τα μαθήματα που διδάσκονται, τα βιβλία, που αντιστοιχούν σε κάθε μάθημα, τις σχετικές εξετάσεις, το αν η φοίτηση είναι υποχρεωτική κ.λπ.

Εξάλλου τώρα όλες αυτές οι πληροφορίες υπάρχουν και στην παρουσίαση κάθε πανεπιστημίου στο διαδίκτυο.

ΕΠΙΛΟΓΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Ένας άλλος σοβαρός παράγοντας επιλογής είναι το ίδιο το πανεπιστήμιο, στο οποίο ο κάθε υποψήφιος σκέπτεται να σπουδάσει.

Πώς θα επιλέγαμε όμως πανεπιστήμιο αν ήδη είχαμε αποφασίσει να σπουδάσουμε μαθηματικά;

Τι πληροφορίες θα χρειαζόμαστε για τον χώρο, στον οποίο θα ζήσουμε πολλές ώρες κάθε ημέρα επί πολλά χρόνια;

Γνωρίζω ότι σε αυτό το σημείο πολλοί αναγνώστες θα χαμογελάσουν, γιατί έχουν κατά νου, ότι η φοίτηση δεν είναι ούτε υποχρεωτική, ούτε συνήθης. ούτε στη μόδα.

Το άρθρο όμως γράφεται για την υποθετική περίπτωση, που ο κάθε υποψήφιος ζούσε σε ένα διαφορετικό κοινωνικό περιβάλλον, σε μια άλλη χώρα και είχε τη δυνατότητα να διαλέξει.

Ο υποψήφιος, λοιπόν, θα έπρεπε να έχει πληροφορίες για:

- τη θέση του πανεπιστημίου και τον τρόπο καθημερινής μετάβασης σε αυτό
- το επίπεδο των εγκαταστάσεων (παλιές, σύγχρονες, καλοσυντηρημένες, ετοιμόρροπες, κ.λπ.)
- την επάρκεια αιθουσών και εργαστηρίων (υπάρχουν αίθουσες εργαστήρια που να επιτρέπουν ένα λογικό πρόγραμμα μαθημάτων; Μήπως τα μαθήματα γίνονται τη νύχτα; Μήπως το ένα μάθημα από το άλλο απέχει πέντε ώρες;)
- τον εξοπλισμό των εργαστηρίων (αν είναι σύγχρονος, αν υπάρχουν αρκετές θέσεις άσκησης, τα απαραίτητα υλικά για άσκηση κ.λπ.)
- την ύπαρξη βιβλιοθηκών
- την ύπαρξη εστιατορίων, κυλικείων, χώρων υγιεινής κ.λπ.

Πολλοί θα χαμογελούν διαβάζοντας τα παραπάνω αλλά και πάλι θα παρατηρήσω, ότι τις παραπάνω πληροφορίες τις αναζητεί κάθε οικογένεια, όταν θέλει να γράψει

το παιδί της σε ένα νηπιαγωγείο ή ένα ιδιωτικό σχολείο ή σε ένα φροντιστήριο ξένων γλωσσών ή σε ένα γυμναστήριο. Δεν θα έπρεπε λοιπόν να τις αναζητά κάθε υποψήφιος όταν προγραμματίζει το που θα σπουδάσει για 4-7 χρόνια; Αν μπορούσε να επιλέξει ελεύθερα το πανεπιστήμιο της σπουδής του;

Πέρα όμως από το ίδιο το πανεπιστήμιο σημασία έχει και η πόλη στην οποία αυτό βρίσκεται και στην οποία ο φοιτητής θα μείνει αντίστοιχα χρόνια της ζωής του.

Οι συνθήκες ζωής, το κλίμα, ο τρόπος μετάβασης στην πόλη όπου εδρεύει το κάθε πανεπιστήμιο, είναι αρκετά σοβαροί παράγοντες, που θα έπρεπε να λαμβάνονται υπόψη από τον υποψήφιο κατά την επιλογή του.

Είναι σίγουρο, ότι στην περίπτωση που υπάρχει πανεπιστήμιο στον τόπο μόνιμης διαμονής μιας οικογένειας τότε η πρώτη επιλογή (των γονέων τουλάχιστον) θα ήταν η ίδια η πόλη. Αλλά δεν υπάρχουν πανεπιστήμια σε όλες τις πόλεις και όταν υπάρχουν μπορεί να μην έχουν τις σχολές για τις οποίες ενδιαφέρεται ο κάθε υποψήφιος.

ΚΟΣΤΟΣ ΖΩΗΣ

Άφησα τελευταίο ένα σημαντικό παράγοντα επιλογής, που ενδιαφέρει όμως όλες τις οικογένειες, το **κόστος ζωής κατά τη διάρκεια της φοίτησης**.

Οι σχετικές πληροφορίες είναι συνήθως διαθέσιμες από φοιτητές που ήδη μένουν στην πόλη και φοιτούν στο πανεπιστήμιο, που θα διαλέξει ο υποψήφιος.

Οι βασικοί συντελεστές του συνολικού κόστους για ένα έτος σπουδών είναι:

- Το κόστος ενοικίου σε ένα ανεκτό δωμάτιο ή διαμέρισμα (ή εστία του πανεπιστημίου);
- Το κόστος του φαγητού (υπάρχει φοιτητικό εστιατόριο;)
- Το κόστος της μετάβασης από την κατοικία στο πανεπιστήμιο
- Το κόστος της μετάβασης από τον τόπο της οικογενειακής διαμονής στον τόπο του πανεπιστημίου, που επιβαρύνει τον φοιτητή και την οικογένειά του) δύο τέσσερις φορές το χρόνο (ή και περισσότερες)

Κόστος ζωής κατά τη διάρκεια της φοίτησης: ένας σημαντικός παράγοντας επιλογής.

- Άλλα έξοδα διαβίωσης (είναι ακριβά τα ζαχαροπλαστεία, τα καφενεία κ.λπ.).

Τελειώνοντας αυτή την υποθετική διαδικασία επιλογής, ξαναγυρίζω στην πραγματικότητα, για να πω ότι ακόμη και στο περιβάλλον όπου ζούμε, είναι δυνατόν να λάβουμε υπόψη πολλές από τις παραπάνω σκέψεις, έστω και αν δεν έχουμε όλες τις απαραίτητες πληροφορίες, ακόμα και αν μερικά θέματα τα κοιτάξουμε από άλλη σκοπιά:

- **Αξίζει να σπουδάσει κανείς την επιστήμη που δεν θέλει, που δεν έχει προοπτικές επαγγελματικής αποκατάστασης, σε ένα κακό πανεπιστήμιο, σε μια βροχερή, πληκτική, και ακριβή πόλη, μόνο και μόνο για να λέει πως «πέτυχε»;** (απαρίθμησα εδώ όλα τα άσχημα σκοπίμως).
- **Μήπως πρέπει να προσπαθήσει περισσότερο ή περισσότερες φορές για την ειδικότητα που θέλει;** **Μήπως πρέπει να διαλέξει σπουδές:**
 - έξω από το δημόσιο πανεπιστήμιο; (υπάρχουν ιδιωτικά πανεπιστήμια;)
 - έξω από τη χώρα; (σε ποια;)
 - σε ένα άλλο εκπαιδευτικό επίπεδο; (IEK, σχολή, εργαστήριο ελευθέρων σπουδών;)

Μήπως πρέπει να υπολογίσει ο υποψήφιος και η οικογένειά του από την αρχή το συνολικό κόστος προετοιμασίας και πανεπιστημιακών σπουδών **και να αναλογιστούν αν είναι σκόπιμο να το αναλάβουν**, σε σχέση με την ωφέλεια που θα προκύψει, αν τελικά φτάσει κανείς στην απόκτηση ενός πανεπιστημιακού πτυχίου;

Κλείνοντας το άρθρο και για να μην παρεξηγηθώ, πρέπει να πω, ότι δεν είμαι αντίθετος προς τις πανεπιστημιακές σπουδές, απλά και μόνο είμαι

αντίθετος προς τη σκέψη, ότι αυτές είναι η μόνη, η αυτονόητη, η καλύτερη απόφαση για κάθε νέο και νέα.

Επίσης θέλω να πω, ότι αν οι υποψήφιοι είχαν πραγματική δυνατότητα επιλογής και ακολουθούσαν αυτό τον τρόπο σκέψης, **πολλά από τα ελληνικά πανεπιστήμια δεν θα είχαν καθόλου φοιτητές** ακόμη και αν είχαν ορθάνοιχτες τις πόρτες τους.

Και αυτό θα οδηγούσε σε βελτίωσή τους, όπως συμβαίνει σε πολλές άλλες χώρες.

